

7. marts 2018

VEJRUP IDRÆTSFORENINGENS TYSKE VENSKABSKLUB, SALZGITTER-BEINUM

Nedennævnte artikel er skrevet efter min hukommelse og i samråd med Preben Lind og Klaus Wodarka.

Samarbejdet med Salzgitter-Beinum startede i 1969, da Salzgitter - Beinums formand Wolfgang Granjewski skulle på ferie på Fanø. Da han kørte til Fanø, kom han ad den gamle hovedvej A1, forbi vores fodboldbane, hvor der var nogle der trænede. Han kørte ind til banen og spurgte om man kunne være interesseret i en træningskamp, hvilket man svarede ja til. Forbindelsen blev holdt og i 1970 kom Beinum så her op og spillede den aftalte kamp. Dette skete da Henning Jensen var formand for VIF og Preben Lind fodboldformand.

1971 tog Vejrup IF så ned på genbesøg. Der var en busfuld af sted. Bussen gik i stykker og måtte udskiftes. I ventetiden blev der så drukket lidt øl, så da man kom frem, var der en god stemning i bussen.

Da man dagen efter skulle spille fodbold, landede en helikopter på fodboldbanen med kampbolden og Preben Lind ombord.

Lidt om Salzgitter-Beinum

Sz-Beinum ligger 500 km fra Vejrup og ca. 15 km nord for Harzen-hovedstaden Goslar.

Byen er på størrelse med Vejrup og uden større industri, til gengæld går hovedvejen lige gennem byen, hovedvejen går til Wolfsburg, hvor som bekendt VW-fabrikken ligger, så der er voldsom trafik..

Hovedbyen Salzgitter Bad ligger kun få kilometer derfra og hele Harzen også tæt på. Rigtig dejlig natur omkring byen.

Byens stadion var under 2. Verdenskrig fangelejr, nogle af fangetårnene findes endnu..

Formanden Wolfgang Granjewski var afhoppet østtysker. Han var på det første østtyske fodboldhold, som fik lov til at komme til Vesttyskland og spille fodbold og her hoppede han af. Han døde pludseligt i januar 1981, ca. 45 år gl. . Hans hustru Erika døde i 2015. Jeg er stadig i forbindelse med de to døtre (Birgit og Silke), som dog ikke bor i byen længere, så jeg har ikke kontakt til by/ klub længere. Turn- und Sportverein Salzgitter-Beinum v. 1922 e. V. er den rigtige navn på foreningen. Som det fremgår er Klubben startet i 1922 og eksisterer stadig.

Beinum lider af samme sygdom som tilsvarene landbyer i DK, nemlig at det er meget svært at fastholde indbyggerne. Byen er næste halveret gennem de sidste 50 år, fra ca. 1000 indbyggere til nu ca. det halve, hvoraf en meget stor del er indvandrere.

1972 var Sz. Beinum så her i Vejrup for 2. gang. Gæsterne var privat indkvarteret og den tilhørende fest blev holdt på Endrup Kro.

1973 var vi igen på besøg i Beinum, men det begyndte at blive svært at samle et hold at tage med, der var dog igen en busfuld afsted.

Så vidt jeg erindrer, var Beinum her igen i 1974 og festen blev holdt på Vejrup Kro hos IC, hvor jeg skulle holde talen på dansk og tysk.

I 1975 og 1977 besøgte vi Beinum med vores ungdomsafdeling. Det var en bragende succes begge år.

Vi boede i medbragte telte på området ved deres stadion og kunne bruge faciliteterne i deres Klubhus. Jeg husker at vi i 1977 var rigtig mange af sted, både piger og drenge. Som ledere og hjælpere var vi begge gange 4 par (et forældrepar fra Gørding som jeg ikke husker navnene på, Lis og Einar Callesen, Bodil og Jørn Schultz, Gunnar og Elsebeth Nielsen, samt Marie og undertegnede).

Undervejs derned var vi begge gange inde og se Bergen-Belzen koncentrationslejr (det kunne få selv de mest livlige til at tie stille). Vi var også på rundtur i den del af

Harzen, som lå i Vesttyskland. Bl.a. var vi ved grænsen og kigge ind i Østtyskland og vi var i Goslar og Sct. Andreasberg, hvor man kunne køre i bobslæde.

TSV Sz. Beinum har aldrig rigtigt haft en ungdomsafdeling, så de måtte hente et hold fra én af de nærliggende større byer. I 1977 havde de således fået det hold, som lige var blevet tyske ungdomsmestre, til at spille mod vore unge. Holdet var lige kommet hjem fra et træningsophold i Helsingfors, men vi vandt 3 – 2, hvilket vel er én af de største sejre til Vejrup Idrætsforening nogensinde. Naturligvis blev der også festet, når de unge var dernede. Der var bl.a. optog med orkester, til at føre os fra stadion op til byen.

Vi fik lidt problemer med det tyske politi, da der var indbrud i vore telte og en meget ung tysk sigøjnerpige stjal en flaske spiritus. Da vore unge var under 18år, måtte de efter tysk lov ikke have spiritus. Det tog lidt tid at få overtalt politiet til at glemme

sagen. I pausen i fodboldkampen var der igen problemer. Én af vore spillere røg en cigaret, hvilket i Tyskland er strengt forbudt og dommeren måtte overtales til at lade ham spille 2. Halvleg.

Lærerigt for alle at opleve disse kulturelle forskelle, som der er, selv om det er et naboland.

I 1978 var vore seniorer for sidste gang i Beinum.

I 1980 var Beinum for sidste gang på besøg her.

Ærgerligt at dette samarbejde er ophørt. Man skulle nok have haft knapt så travlt med at besøge/genbesøge hinanden, måske havde samarbejdet så stadig kunnet køre.

Der var blevet etableret en del venskaber, som blev vedligeholdt under de årlige besøg, ved at man boede hos hinanden. Jeg er ikke vidende om, at der stadig er forbindelse mellem nogle fra Vejrup og nogle fra Beinum, ud over os, som har forbindelse til Wolfgang Granjewskis familie og naturligvis har Klaus Wodarka også via sin familie forbindelse til området.

Jørgen Bak

Marie og Jørgen Bak
Vejrupvej 2, Vejrup
DK5740 Bramming

Ps: Henny Hansen og Klaus Wodarka traf hinanden under Beinums besøg her i 1972.
(Klaus kom fra en naboby til Sz. Beinum, men var født i Beinum). Klaus oplevede at spille både for Sz-Beinum (1972) og for Vejrup(1978)

På billedet ses Jørgen Schultz som nr. 2 fra venstre med mig på sin venstre side + 3 fra Beinum.

Nedenunder ses et billede af vore unge på Beinum stadion.

Så er der mad (1977)

